

Sygn. Akt XVII AmE 420/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2020 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia (del.) Jolanta Stasińska**

Protokolant: sekretarz sądowy Wioleta Banaszek

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2020 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania „(...)” **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania „(...)” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 3 września 2018 roku, Nr (...)

1. oddala odwołanie,
2. zasądza od „(...)” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia (del.) Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmE 420/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 3 września 2018 roku, numer (...) (...), na podstawie art. 35a pkt 8 oraz art. 35c ust. 1 w związku z art. 30i ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2018 r. poz. 427, z późn. zm.) oraz art. 5 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1088, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy - „(...)” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., posiadającemu numer identyfikacji podatkowej (NIP): (...) (zwanemu dalej „Przedsiębiorcą”), orzekł:

1. że Przedsiębiorca naruszył art. 30i ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (zwanej dalej „ustawą”), w ten sposób, iż nie złożył Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdania, o którym mowa w art. 30i ust. 1. ustawy, za 2017 rok;
2. za działanie opisane w pkt 1 wymierzam Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 5.000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych).

Od wyżej wymienionej decyzji powód „(...)” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wniósł odwołanie. Zaskarżył decyzję w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie:

- prawa materialnego tj. art. 35a pkt 8 oraz art. 35c ust. 1 w związku z art. 30i ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez uznanie, że powódka naruszyła przepisy skutkujące obowiązkiem nałożenia na nią kary pieniężnej, pomimo, że spółka należycie wywiązuje się ze wszystkich swoich obowiązków i w terminie złożyła sprawozdanie roczne, o którym mowa w art. 30 b ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych za 2017 rok.

Wskazując na powyższe wniósł o:

- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości,

- zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko zawarte w treści decyzji.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorca „(...)” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., posiadał:

- koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, udzieloną decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 18 grudnia 2015 r., Nr (...) /RWr, z późniejszymi zmianami,
- koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, udzieloną decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 15 grudnia 2017 r., Nr (...) /RWr,
- koncesję na wytwarzanie paliw ciekłych, udzieloną decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 12 maja 2017 r., Nr (...) /RWr, z późniejszą zmianą. /k. 1-40 akt adm./

W związku z powyższym Przedsiębiorca przekazywał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, miesięczne sprawozdania o rodzajach, oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu, o których mowa w art. 43d ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, z których wynika, że w okresie objętym obowiązkiem sprawozdawczym (2017 r.), Przedsiębiorca w lipcu, sierpniu, wrześniu, październiku, listopadzie oraz grudniu 2017 r. dokonał wytworzenia oraz przywozu paliwa ciekłego w postaci oleju napędowego a następnie rozporządził nim na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub zużył je na potrzeby własne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. /k. 42-84 akt adm./

Przedsiębiorca złożył sprawozdanie roczne podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, o którym mowa w art. 30b ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz sprawozdanie kwartalne producenta, o którym mowa w art. 30 ust. 2 ww. ustawy w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2017 r., za trzeci kwartał 2017 r. / k. 86-91 akt adm./

Przedsiębiorca nie złożył Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdania rocznego dotyczącego emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej, o którym mowa w art. 30i ust. 1 ustawy o systemie

monitorowania i kontrolowania jakości paliw, za 2017 r., w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku sprawozdawczym, tj. do 31 marca 2018 r. /okoliczność bezsporna/

Pismem z dnia 18 maja 2018r., Przedsiębiorca został zawiadomiony o wszczęciu postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z nieprzekazaniem Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki w terminie sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 30i ust. 1 ustawy, za 2017 r., na podstawie art. 35a pkt 8 ustawy. Ponadto, mając na uwadze dyspozycję art. 50, art. 77 § 1 i art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego, Przedsiębiorca został wezwany do złożenia szczegółowych wyjaśnień w tej sprawie w terminie 7 dni, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia. Powyższe pismo zostało Przedsiębiorcy prawidłowo doręczone w dniu 24 maja 2018 r. /k.92-94, 95 akt adm./

Pismem z dnia 27 czerwca 2018 r. Przedsiębiorca został zawiadomiony o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej. Jednocześnie Przedsiębiorca został poinformowany, iż ze zgromadzonym materiałem dowodowym może zapoznać się w siedzibie Urzędu, w terminie 7 dni, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia. Powyższe pismo zostało Przedsiębiorcy prawidłowo doręczone w dniu 3 lipca 2018 r. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu w tym zakresie uprawnienia. /k. 97, 98 akt adm./

W piśmie z dnia 6 lipca 2018 r. Przedsiębiorca złożył wyjaśnienia w sprawie, wnosząc jednocześnie o niewymierzenie kary pieniężnej. Do ww. pisma Przedsiębiorca dołączył kopię sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 30b ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1344, z późn. zm.), za 2017 r. wraz z kopią pocztowej książki nadawczej z dnia 30 marca 2018 r. /k. 100-106 akt adm./

W dniu 3 września 2018 roku Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wydał decyzję numer: (...) (...). /k. 108-114 akt adm./

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane, jak również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości.

Na rozprawie w dniu 9 grudnia 2020 roku pełnomocnik powoda cofnął wniosek o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania strony powodowej na okoliczność złożenia sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 30b ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych za 2017 rok.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Bezsporna była w niniejszej sprawie okoliczność, iż powód nie złożył Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdania rocznego dotyczącego emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej, o którym mowa w art. 30i ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, za 2017 r., w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku sprawozdawczym, tj. do 31 marca 2018 r.

Zgodnie z treścią art. 30i ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2018 r. poz. 427, z późn. zm.) podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny jest obowiązany do przekazywania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdania rocznego dotyczącego emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej, sporządzanego na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku sprawozdawczym. Ponadto, zgodnie z treścią art. 2 pkt 29 powyższej ustawy, pod pojęciem podmiotu realizującego Narodowy Cel Redukcyjny należy rozumieć w szczególności każdy podmiot, w tym mający siedzibą lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wytwarzania importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (...), sprężonego gazu ziemnego (...), skroplonego gazu ziemnego (...) lub oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, który: rozporządza nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużywa je

na potrzeby własne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem przywozu paliw ciekłych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz.U. z 2017 r. poz. 43, 60, 937 i 2216 oraz z 2018 r. poz. 137). Należy tu również zauważyć, że stosownie do art. 5 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1088, ze zm.), sprawozdanie roczne, o którym mowa w art. 30i ust. 1 ustawy, przekazuje się po raz pierwszy Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki za rok kalendarzowy, w którym weszły w życie przepisy wydane na podstawie art. 30h ustawy. W wykonaniu delegacji zawartej w art. 30h ustawy, w dniu 12 czerwca 2017 r. Minister Energii wydał rozporządzenie w sprawie metodyki obliczania emisji gazów cieplarnianych, określenia wskaźników ich emisji oraz wartości opałowej dla poszczególnych paliw i wartości energetycznej energii elektrycznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1294), które weszło w życie 15 lipca 2017 r. Z powyższego wynika, że rok 2017 jest pierwszym okresem, za który podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny był zobowiązany przekazać Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdanie roczne, o którym mowa w art. 30i ust. 1 ustawy. Mając zatem na względzie powołaną wyżej definicję ustawową podmiotu realizującego Narodowy Cel Redukcyjny oraz prowadzenie działalności koncesyjnych i treść sprawozdań składanych w trybie art. 43d ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, przyjąć należało, że powód, jako przedsiębiorca, który w lipcu, sierpniu, wrześniu, październiku, listopadzie oraz grudniu 2017 r. dokonał wytworzenia oraz przywozu paliwa ciekłego w postaci oleju napędowego a następnie rozporządził nim na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub zużył je na potrzeby własne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, posiadał w tym okresie status podmiotu realizującego Narodowy Cel Redukcyjny

Prawidłowo zatem przyjął pozwany, że powód był zobowiązany do złożenia sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 30i ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw za 2017 r., w terminie do 31 marca 2018 r., czego powód jednak nie uczynił.

Z powyższego bezsprzecznie wynika, iż powód zaniechaniem swoim, wypełnił dyspozycję art. 35a pkt 8 powyższej ustawy, a w konsekwencji zgodnie z treścią art. 35c ust. 1 tej ustawy podlega karze pieniężnej w kwocie 5.000,00 zł, tj. w wysokości przez ustawodawcę wprost w treści przepisu określonej.

Z powyższych względów przyjąć należało, że nie miał racji powód, iż skoro złożył sprawozdanie roczne jako podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, o którym mowa w treści art. 30b ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, nie podlega karze, gdyż dane zawarte w powyższym sprawozdaniu pozwalają pozwanemu Prezesowi URE na uwzględnienie rzeczywistych danych dotyczących działalności gospodarczej powoda w odniesieniu do 2017 roku. Niezasadnie też przyjął powód, że z powyższych względów wymiar kary w kwocie 5000,00 zł było bezzasadne. Należy tu podkreślić, że wypełnianie przez przedsiębiorcę innych obowiązków sprawozdawczych wynikających z innych ustaw, nie powoduje zwolnienia go z odpowiedzialności za popełnienie przedmiotowego deliktu administracyjnego, zagrożonego karą pieniężną w ściśle określonej wysokości. Nie miał również racji powód, że pozwany dokonał wymiaru kary, gdyż pozwany nałożył karę pieniężną wskazaną w ustawie, której wysokość nie podlegała miarkowaniu, z woli samego ustawodawcy. Ponadto, zasadnie zauważył pozwany w odpowiedzi na odwołanie, że sprawozdanie roczne powoda, jako podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, o którym mowa w treści art. 30b ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, nie zawiera wszystkich wymaganych informacji dla sprawozdania rocznego podmiotu realizującego Narodowy Cel Redukcyjny. Zaznaczyć tu jednak należy, że mając na względzie dyspozycję art. 35a pkt 8 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw miało to znaczenie drugorzędne.

Zasadnie też przyjął pozwany, że nie zostały spełnione przesłanki obligujące organ do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z powołanym przepisem, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Skoro jednak powód nie złożył przedmiotowego sprawozdania, nie spełnił przesłanki w postaci zaprzestania

naruszania prawa. Z tego względu, zastosowanie względem powoda instytucji odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej było niemożliwe.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 479⁵³§1 k.p.c. oddalił odwołanie, jako niezasadne.

O kosztach procesu, Sąd orzekł stosownie do wyników postępowania na podstawie art. 98 k.p.c. oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018r. poz. 265). Na koszty postępowania po stronie pozwanego złożył się koszt zastępstwa procesowego w wysokości 720,00 zł.

Sędzia (del.) Jolanta Stasińska